

Sygn. akt: XU-929/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 grudnia 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **D. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 31 października 2013r. znak: (...)

przy udziale zainteresowanych M. M. i K. J. wspólników spółki cywilnej „(...)” s.c.

w sprawie **D. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy D. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 02 listopada 2012r. za doznany 5 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 3.650,00 zł (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych).
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy koszty zastępstwa procesowego w kwocie 300 zł.
3. nie obciąża strony zainteresowanej kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 października 2013r. znak: O.-07- (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił D. P. prawa do odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego z powodu nie uznania w protokole zdarzenia za wypadek przy pracy. W ocenie organu rentowego zdarzenie, jakiemu uległ wnioskodawca w dniu 02 listopada 2012 r., nie jest wypadkiem przy pracy, gdyż pracodawca w protokole powypadkowym nr (...) stwierdził, iż przedmiotowe zdarzenie nie jest wypadkiem przy pracy.

Wnioskodawca D. P. odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy, jednocześnie żądając przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w następstwie wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 02 listopada 2012r.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak prawnych podstaw do jego uwzględnienia. W ocenie organu materiał dowodowy wskazuje, że zdarzenie, jakiemu uległ wnioskodawca 02 listopada 2012 r. nie

zostało zakwalifikowane jako wypadek przy pracy. Jako podstawę wprawną wskazał art. 22 ust.1 pkt 2 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych.

Strona zainteresowana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie podtrzymała stanowisko zajęte w protokole powypadkowym nr (...) z dnia 04 grudnia 2012r. o nie uznaniu zdarzenia w dniu 02 listopada 2012r. za wypadek przy pracy i wniosła o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca D. P. od dnia 02 listopada 2012r. podjął zatrudnienie w spółce cywilnej „(...)” na stanowisku galwanizera. Spółka zajmuje się obróbką metali i nakładaniem powłok na metale. Pracę w spółce znalazł poprzez ogłoszenie i wspólnie z kolegą świadkiem K. J. podjął pracę. W dniu rozpoczęcia pracy został poinformowany przez brygadzystę o zakresie swoich obowiązków i przeszedł szkolenie stanowiskowe. Wnioskodawca miał rozpocząć pracę na stanowisku galwanizera. Wnioskodawca został zaopatrzony w odzież ochronną tj. ubranie robocze kwasoodporne, gumowe obuwie i rękawice. W dniu rozpoczęcia pracy nie przeszedł szkolenia z zakresu bhp, a jedynie szkolenie stanowiskowe. W dniu 02 listopada 2012r. wnioskodawca po przyjeździe do zakładu rozpoczął pracę przy wannie galwanicznej. Podczas wydobywania z wanny galwanicznej detali podlegających procesowi galwanizacji uległ on poparzeniu kwasem fosforowym i siarkowym w okolicy łydki prawej. Wnioskodawca pracował do końca dnia i nie zgłaszał tego faktu pracodawcy. Dopiero w dniu 14 listopada 2012r. wnioskodawca oświadczył pracodawcy wręczając zawiadomienie o wypadku przy pracy zaistniałym w dniu 02 listopada 2012r. Pracodawca wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w sprawie zaistniałego zdarzenia. Mimo dwukrotnych wezwań wnioskodawca nie skontaktował się z pracodawcą. W dniu 04 grudnia 2012r. pracodawca sporządził protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w którym nie uznał zdarzenia w dniu 02 listopada 2012r. za wypadek przy pracy. W dniu 15 listopada 2012r. wnioskodawca zgłosił się do lekarza i podał, że uległ poparzeniu w pracy kwasem siarkowym i fosforowym. Początkowo odczuwał ból, a w chwili zgłoszenia się do lekarza pieczenie i świąd.

Dowód:

- akta odszkodowawcze dołączone do akt sądowych
- zeznania świadka K. J. – k. 46v as.
- zeznania świadka M. D. – k. 46v as.
- zeznania świadka G. D. – k. 46 as.
- dowód z przesłuchania wnioskodawcy – k. 46v as.
- dowód z przesłuchania strony zainteresowanej K. J. – k. 74as.
- dowód z dokumentacji medycznej dot. leczenia wnioskodawcy – k. 61 as.

Wnioskodawca wystąpił do sądu z powództwem przeciwko pracodawcy o sprostowanie treści protokołu powypadkowego i uznanie zdarzenia z dnia 02 listopada 2012r. za wypadek przy pracy.

Postanowieniem z dnia 18 września 2013r. Sąd przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia według właściwości Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W..

Decyzją z dnia 31 października 2013 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza chirurga celem ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego wnioskodawca doznał na skutek zdarzenia w dniu 02 listopada 2012r.

W wydanej w dniu 04 września 2014r. opinii biegły sądowy chirurg rozpoznał u wnioskodawcy stan po przebytych oparzeniu II st. podudzia prawego z blizną i z zaburzeniami czucia, bez upośledzenia funkcji statycznej i ruchowej kończyn i uznał, że w wyniku zdarzenia w dniu 02 listopada 2012r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% z poz. 160 zał. do rozporządzenia z dnia 18.12.2002r.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dnia 04.09. 2014 r. - k. 76 as.

Strony postępowania zgodziły się z wydaną opinią w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na aktach odszkodowawczych, zeznaniach świadków, dokumentacji lekarskiej w nich zawartej oraz na opinii biegłego sądowego. Sąd dał wiarę tym dowodom, gdyż brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z zeznań świadków: K. J., M. D., G. D., jak również dowodzie z przesłuchania wnioskodawcy i strony zainteresowanej. W ocenie Sądu zeznania te były spójne, a Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego a tym samym czy zdarzenie jakeimu wnioskodawca uległ w dniu 02 listopada 2012r. było wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Organ rentowy w niniejszej sprawie odmówił wnioskodawcy wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego powołując się na art. 22 ust. 1 pkt 2ww. ustawy, zgodnie z którym zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy pracodawca w protokole powypadkowym nie uznał zdarzenia za wypadek przy pracy

Jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego sprawy, wnioskodawca w dniu 02 listopada 2012r. przystąpił do pracy i w trakcie jej wykonywania doznał poparzenia przedramion i dłoni obu kończyn. Z tych względów zdaniem Sądu ustalenia pracodawcy poczynione w protokole z dnia 04 grudnia 2012r. pozostają w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi przed Sądem. Protokół ten zdaniem Sądu został sporządzony bez przeprowadzonego wszechstronnego postępowania dowodowego. Wprawdzie wnioskodawca swoim zachowaniem uniemożliwił przeprowadzenie takiego postępowania, nie mniej w ocenie Sądu wnioskodawca fakt wystąpienia zdarzenia zgłosił pracodawcy w dniu 14 listopada 2012r. i opisał przebieg tego zdarzenia. Kwestionowanie przez pracodawcę faktu wystąpienia zdarzenia, brak podpisania w dniu rozpoczęcia pracy umowy o pracę i tylko ustne ustalenie warunków pracy spowodowało iż wnioskodawca zaniechał kontaktów z pracodawcą i wystąpił na drogę sądową o sprostowanie treści protokołu powypadkowego.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu zdarzenie z dnia 02 listopada 2012 r. należy uznać, za wypadek przy pracy.

Dla oceny wysokości doznanego na skutek zdarzenia w dniu 02 listopada 2012r. uszczerbku na zdrowiu, Sąd w niniejszym postępowaniu przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego chirurga. W wydanej w dniu 04 września 2014r. biegły sądowy uznał, że na skutek wypadku w dniu 02 listopada 2012r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%, zgodnie z poz. 160 zał. do rozporządzenia z dnia 18.12.2002r.

Sporządzona opinia w ocenie Sądu jest wyczerpująca i zasługiwała w pełni na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz szczegółowym badaniem wnioskodawcy. Tym samym wnioski i stwierdzenia w niej zawarte Sąd w pełni podziela.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłego.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż brak jest podstaw do twierdzenia, iż protokół powypadkowy z dnia 04 grudnia 2012r. strony zainteresowanej został sporządzony zgodnie z przebiegiem zdarzenia jakiemu wnioskodawca uległ w dniu 02 listopada 2012r. Mając z kolei na uwadze powyższe nie zachodzą przesłanki z art. 22 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy wskazane przez organ jako podstawa wydania odmownej decyzji z dnia 31 października 2013r., a wnioskodawca uprawniony był do otrzymywania odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Stosownie do Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 lutego 2009r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2014r., poz.187), w okresie od dnia 1 kwietnia 2014r. do dnia 31 marca 2015r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 730 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Z tych względów wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowanie w kwocie 3650 złotych.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie § 11 ust 1 pkt 5 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz.490 ze zm.).

Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawiłości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu tj. kwotę 300 zł.

Z tych względów orzeczono jak w pkt II orzeczenia.

W pkt III Sąd na podstawie art. 102 kpc nie obciążył strony zainteresowanej kosztami postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i orzekł jak w sentencji wyroku.